

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår ligeledes her, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om nukleare anlæg (atom anlæg).

(Første behandling findes i tidenden sp. 3054, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 997).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Waldemar Laursen: Under første behandling af dette lovforslag var der jo nogen diskussion om lovforslagets titel, og selv om vi i udvalget har haft spørgsmålet til drøftelse, tror jeg at kunne sige, at man har forligt sig med betegnelsen „nukleare anlæg“. Der findes vel heller ikke nogen bedre dansk betegnelse for atomdrevne virksomheder, og der er da heller ingen tvivl om, at denne betegnelse med tiden vil vinde indpas i det danske sprog.

Som det fremgår af den afgivne betænkning, har udvalget holdt 6 møder, og udvalget har herunder haft 2 samråd med den højtærede justitsminister, der mundtligt har besvaret en række spørgsmål stillet af udvalget.

Man har i udvalget særlig drøftet den bemyndigelse, der ifølge § 9 i lovforslaget gives statsministeren med hensyn til nukleart drevne transportmidler på dansk territorium, og har herunder været inde på,

om denne bemyndigelse ikke burde begrænses, således at andre end statsministeren var medbestemmende om, hvorvidt lovens bestemmelser skal finde anvendelse på området angående nukleart drevne transportmidler. Med den rivende udvikling, vi er inde i med hensyn til udnyttelse af nukleare anlæg og nuklear energi, bl. a. på det maritime område, sådan som jeg for øvrigt var inde på det under første behandling af lovforslaget, vil forordninger og bestemmelser angående sådanne nukleart drevne transportmidler og deres besejling af og tilstedeværelse i danske farvande og havne ret snart kunne blive aktuelle; det gælder ikke mindst erstatningsbestemmelser i tilfælde af en nuklear ulykke.

Det er jo ikke ukendt, at man inden for OEECs organisation for udnyttelse af atomenergien har beskæftiget sig med problemer angående bygning af atomreaktorer til anvendelse i skibe, ja, endog ventileret en eventuel bygning af et fælleseuropæisk, nukleart drevet havforskningsskib, og rundt omkring på forskellige udenlandske skibsværfter er der i dag under bygning maritime transportmidler, hvis fremdrift skal foregå ved nukleare anlæg.

Det drejer sig dog her, som jeg også pegede på ved første behandling, om bestemmelser, der ikke blot er et nationalt, men et internationalt anliggende, hvorfor det da også er naturligt, at den højtærede justitsminister har peget på, at der i løbet af kort tid vil foreligge en international konvention, hvori særlige erstatningsbestemmelser på dette område er udformet. Det synes derfor ikke rimeligt på nuværende tidspunkt at foretage nogen begrænsning i statsministerens beføjelser ifølge § 9 for ikke at foregribe de bestemmelser, som konventionen eventuelt vil komme til at indeholde. I øvrigt er forholdet jo det, at loven til enhver tid, da den ikke indeholder nogen revisionsbestemmelse, kan tages op til revision, også dersom nye konventionsbestemmelser gør det nødvendigt.

Som man ser af betænkningen, foreslår hele udvalget, at bestemmelsen i lovforslagets § 3, sidste punktum, udgår, idet udvalget finder det overflødigt. § 3 drejer sig om definitionen af, hvad der kan betegnes som værende ét eller flere nukleare anlæg. Man kan, det erkender jeg, diskutere, om det